

Газета
трудового колективу
Львівської залізниці

ЛЬВІВСЬКИЙ

ЗАЛІЗНИЧНИК

Видається з 15 лютого 1910 року № 5 (7861) 12 лютого 2010 року www.railway.lviv.ua
lz@railway.lviv.ua

Аі ді оїаа ç і дааі і і дооі ееаі è
òдèâà° í à ê³ëüëî õ "ôđî í òàõ"

Стрільці воєнізованої охорони закликають усі підрозділи магістралі до спільної протидії крадіжкам майна залізниці

Фото Дмитра ПЕЛИХА

Минулого року на залізниці збільшилася кількість випадків крадіжок матеріалів верхньої будови колії, комплектуючих рухомого складу, приладів СЦБ та зв'язку, правопорушники намагалися у минулому році переміщувати через державний кордон в рухомому складі контрабанду, фіксувалися численні випадки інших правопорушень. Про боротьбу на кількох "фронтах" з цими негативними явищами, про заходи щодо їхньої профілактики розповідає начальник служби воєнізованої охорони Дмитро Дудаш.
– Дмитре Петровичу, як спрацювали загони воєнізованої охорони у 2009 році?
– Показники роботи свідчать, що загони спрацювали добре, особливо Мукачівський. Але мені б не хотілося когось виокремлювати, бо знаю, які небули показники, результати всеж могли б бути кращими. А тому під час підбит-

тя підсумків роботи усім загонам вказано на недоліки в роботі з метою їх якнайшвидшого виправлення. Сподіваюся, що всі начальники загонів зрозуміли і зробили належні висновки. Ми бачимо тенденцію щорічного підвищення рівня злочинності, збільшується кількість крадіжок на залізниці. Торік на облік взято 222 крадіжки на загальну суму 324 тис. грн. Розкрито і попереджено 206 крадіжок на суму 293 тис. грн. За крадіжки комплектуючих деталей рухомого складу, засобів СЦБ та зв'язку, матеріалів та обладнання з відокремлених підрозділів залізниці затримано 236 осіб та одну особу – за крадіжку вантажів. Прикро, що до крадіжок майна залізниці причетні і залізничники. Минулого року за такі протиправні дії затримано 9 залізничників, що на два більше, ніж у 2008-му.

► **Продовження на 4 стор.**

Досліджуючи історію газети "Львівський залізничник", яка бере свій початок з лютого 1940 року, редакція довідалася з архівів про існування залізничної преси в Галичині та на Буковині. Найстаріша залізнична преса, яка видавалася на території нинішнього Західного регіону України, виходила у світ польською мовою. Слідом за нею із розвитком процесів національного відродження, на початку минулого століття виникла українська залізнична преса.

Зокрема, 15 лютого 1910 року у Чернівцях вийшов перший випуск залізничної газети українською мовою "Залізничник" (у тодішньому написанні "Зелізничник").

Враховуючи те, що станом на сьогодні у Західному регіоні України нема жодної іншої залізничної газети, окрім "Львівського залізничника", редакція запропонувала засновникам газети - керівництву залізниці та дорожньої профспілкової організації не обмежувати історію періодичного видання трудового колективу Львівської залізниці лише радянським періодом і, змінивши дату заснування нашої газети на 15 лютого 1910 року, зробити її, таким чином, спадкоємицею усієї україномовної залізничної преси. Ця ініціатива редакції була підтримана і таким чином історія "Львівського залізничника" збагатилася усім залізничним друкованим словом від початку його появи на території нинішнього Західного регіону України.

Сто років тому Галичина переживала не найкращі економічні часи і тодішня залізнична преса теж писала про складні економічні умови, в яких функціонувала залізниця, тяжку залізничну працю і ще чимало труднощів, які супроводжували життя залізничників на початку минулого століття.

Багато що у цьому світі періодично повторюється. Нині теж маємо економічну кризу, яка до критичного мінімуму скоротила обсяги перевезень та доходів залізниці. Із цього приводу пригадався віршований афоризм видатного українського письменника Івана Котляревського: "Де общее добро в упадку, забудь отца, забудь і матку, лети повинність ісправлять". Почуття обов'язку було для залізничників завжди понад усе і редакція газети, порадившись із засновниками, вирішила, зважаючи на об'єктивні економічні та інші труднощі, відкласти офіційне святкування нашого сторічного ювілею до літа, орієнтовно до червня 2010 року.

Але при цій нагоді, ми хочемо щиро подякувати усім нашим читачам, яких понад 36 тисяч, за те, що підтримали "Львівський залізничник", передплативши газету на увесь її ювілейний 2010 рік. Обіцяємо, що газета і надалі буде висвітлювати життя трудового колективу Львівської залізниці, ми продовжимо друкувати на сторінках газети журналістські матеріали, присвячені нелегкій залізничній праці, заходам керівництва залізниці, які вживаються для того, щоб подолати найгостріші наші проблеми, зменшити втрати і вийти на рівну дорогу збільшення обсягів перевезень. "Львівський залізничник" і надалі залишатиметься суспільною трибуною залізничної профспілки у висвітленні питань соціального захисту майже 60-тисячного трудового колективу. І поза усяким сумнівом, наша газета надасть кожному залізничнику можливість висловитися на актуальні виробничі, соціальні та культурно-спортивні теми і події, якими традиційно багате життя нашої великої трудової родини.

Свято газети – це свято кожного її читача, усього трудового колективу залізниці.

Вітаємо вас із нашим спільним знаменним ювілеєм, дорогі друзі-залізничники!

Чекаємо від вас ще більшої уваги до газети і сподіваємося, що завдяки нашим спільним зусиллям ми триматимемо газету на високому рівні, і усім нам не буде соромно перед нашими нащадками, які через сто років гортатимуть архівні підшивки "Львівського залізничника".

Редакція газети "Львівський залізничник"